31. Kui lamba ära kapetas, sis peab ühe lamma pöia taga koru: perse ülesriputama, sis ei pea lambas ühtegi nakkama hõima.

32. Tuhka pöival ei tohi mitte maksu jaoks kodu kuo, sest kes tuhkale nii jaan viiks pannas, peab uus tulevas aastas dama aasuma. Ues peab enale sell pöival tõise rükki hõimma.

33. Tuhka pöival ei tohi ärjale ise pöia panna, sis peavad ärja ära pehmes minema kui tuhk.

34. Neatlo pöival peab sia jalgu sõima ja jõle: lue „metsa" hõimma, sis peava sis enne ilusta matsandsis ma.

35. Neatlo pöival peal linge lasama, sis peava äste pisu linu kasvama.

36. Tuhas külo inimsane majas, sis jumitas to kohe ping. Peale istmo, mesidu kui ta ei ütle sõõvad to tõi: jau ära.

37. Kui kongas telgede pöält mahe saab kaku, sis sõõs peadse mis kongo kudamise jäi telgi alo un kogunus, välläs. Sis peab na väes sisma peal läbi lasma. —

38. Kui kongat telge pöält, sis sõõtas ülesaitava pulga otsa mahe ma, sis saavad kongas otsa käet. —

39. Kui kevade kesa oun maha kukk sis kesatas sis tända, sis pia äia seest pia kesale koma.

40. Kui lapsune sündides kummeras sis peab upumise suuna saama

41. Tuna pöial jaa kiva tule jaane oun pisi: hõima, kes oma pere: mehe vara koku kammata.

42. Kukko: nõupost mõõdo ei tohi mitte kondi, sis peab enne ära kadema.

43. Kes oma mütsi kiu otsas ümber kerutab, sell nahab pia valetoma.

44. Kui sõima saadab jä pöia jaio tab, sis peab Moorja ise: ma.

45 Kui kõne kargane tõise käest kargas' küsis: kas elaja ära sõõnd, sis ei tohi sis mitte ütelda et elaja ära sõõnd, vaid et elaja „kurjasta sõõnd.

46. Kui saare mool nos: pass laulat. sest kadu tuleb, sis lõõb pisu: pois, kell mõõs äälen oun, viab kore lane pisse, enne kui ta sisse laab, sis ei saava neid kennigi ära mõõsa.

47. Kui mesilane peret heidava jä jumst välle tuleb, sis peab mesipere vahtija neid. lähi: „pia ara ja" jutustama, sis peava na kuigas jõõma.